

ΕΤΟΣ Β'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 72

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 25

Τιμή συνδρομής διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα καθ' ἔτος Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος κίτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 30 Μαΐου 1876.

Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἡ γνωμοδότησις τῶν δέκα ἐννέα ἰατρῶν περὶ τῆς αὐτοχειρίας τοῦ πρώην Σουλτάνου ὀρθῶς μετεδόθη διὰ τοῦ τηλεγράφου καὶ καλῶς μετεφράσθη. Ὅποια ὅμως ἐδημοσιεύθη εἰς τὰς παρ' ἡμῖν ἐφημερίδας βυθίζει πάντα λογικὸν ἄνθρωπον εἰς πέλαγος ἐκπλήξεως καὶ ἀπορίας. Ἐντὸς τριαύτης θαλάσσης ἐπλέομεν καὶ ἡμεῖς, μέχρις οὗ ἐσυλλογίσθημεν, ὅτι ἂν εἰς τὸν πληθυσμὸν ἐξ ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου τῆς Ἑλλάδος ἀνελθοῦν εἰς Πύργας, εἰς τὰ εἰκοσιπέντε ἑκατομμύρια τῆς Τουρκίας ἀναλογοῦσι Πύργαι τοὐλάχιστον δέκα ἐννέα.

* *

Πλὴν τῆς μὴ σταυρώσεως τῶν χειρῶν ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ταβ. 1ᾶ τῶν φαγητῶν ἐπληροφόρηθημεν ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις τοῦ γείτονος κράτους προέβη μετὰ θάρρους καὶ εἰς ἄλλην σπουδαίαν μεταρρυθμίσειν. Ἀνέστησε δηλ. τὸ ἐν ἔτει 1667 ἐκδοθὲν διάταγμα τοῦ Σουλτάνου Μωάμεθ τοῦ Δ', δυνάμει τοῦ ὁποίου τὰ ἀγροῦρια δὲν συγχωρεῖται νὰ εἰσάγωνται ἐντὸς τῶν χωρῶν

μῶν δόκλιπρα, ἀλλὰ πρέπει νὰ διαιρῶνται ἕκαστον εἰς ἑπτὰ τοὐλάχιστον κομμάτια.

* *

Οἱ θεωροῦντες πολύτιμον τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦτο θέλουσι ἀναγράψαι ὡς σημεῖον προόδου τῆς συγχρόνου ἐποχῆς, ὅτι ἐνῶ τοῦ Ναπολέοντος τὸ Βατερλώ ἐκόστισε μυριάδας θυμάτων, τὸ τοῦ Ἰγνατίου καταρθώθη δι' ἑνὸς μόνου πτώματος.

* *

Πλεῖστα ἐφημερίδες παντὸς κόμματος καὶ πάσης χροιάς ἐπεσέθησαν κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Καραϊσκάκη, διότι ἀναθέσας ἀντὶ τοῦ τρίτου τῆς πρὶν δαπάνης τὴν βάρημον τῶν στρατιωτικῶν ἐνδυμάτων διὰ μηχανῆς εἰς τοὺς δεσμῶτας τοῦ Παλαμῆδιου, ἐστέρησε τῆς ἐργασίας ταύτης τοὺς ἀναλαμβάνοντας αὐτὴν ἀντὶ τοῦ τριπλασίου ἐργάτας. Τοῦτο ὀνομάζουσι αἱ ἀνωτέρω συνάδελφοι ἀναίδῃ καὶ ἀσύστολον παραγνώρισιν τοῦ φιλανθρωπικοῦ προορισμοῦ, δι' ἃν ψηφίζεται ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ἑλλάδος.

* *

Φρόνιμός τις ἄνθρωπος, ἐρωτηθεὶς τί φρονεῖ κατὰ τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις περὶ παρασκευῶν ἀπεκρίθη: «Νομίζω ὅτι μᾶς φθάνει μία καθ' ἑβδομάδα παρασκευή».

* *

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν, ἅμα ἀνοίξομεν τὸν «Αἰῶνα», περιέχοντα σειρὰν ἄρθρων τοῦ κ. Ι. Σούτσου περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ, οἱ βόθωνες ἡμῶν διαστέλλονται ἀνα-

πνέοντες μετ' ανεκλαλήτου ἀγαλλιάσεως εὐφρόσυνον κνίσσαν ἀραδικῶν ἀριθμῶν, θετικῶν εἰδήσεων καὶ λογικῆς συζήτησεως. Ἡ ἐκ τούτων ἔδωκ' εἶναι τοσοῦτω μείζων, καθ' ὅσον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου Φίνλεη σπανίως εὐρίσκομεν εὐκαιρίαν νὰ μανθάνωμεν τί γίνεται ἐν Ἑλλάδι.

* *

Καθ' ἣν στιγμὴν τοσαύτη γίνεται σκέψις περὶ ἀυξήσεως τῶν εἰσοδημάτων τοῦ κράτους πρὸς ἀπαιτηγὴν ἀπὸ τῆς ἐγγιζούσης χρεωκοπίας, προτείνομεν καὶ ἡμεῖς νὰ υποβληθῶσιν εἰς μέτρον τινα φέρον οἱ νεοελληνισμοί, οὐχὶ βεβαίως οἱ τῶν δυστυχῶν δημοσιογράφων, ἀλλὰ οἱ τῶν καθηγητῶν, τῶν ἐπικηδείων ῥητόρων, τῶν ἀγωνοδικῶν καὶ τῶν φιλολογικῶν συλλόγων. Ἐκ μόνων τῶν τοῦ «Βύρωνος» καὶ τοῦ «Ἀθηναίου» πιστεύομεν ἔτι ἡδύνατο τὸ δημόσιον νὰ εἰσπράττη ἄνω τῶν δύο κατ' ἔτος ἑκατομμυρίων.

* *

Οἱ Εὐρωπαῖοι δημοσιογράφοι ἤρχισαν πάλιν νὰ ἐνασχολῶνται περὶ ἡμῶν, στεφανοῦντες δι' ἀνθέων τὸν ἐλληνικὸν λαόν, καὶ δι' ἀκανθῶν καὶ πρᾶσσω τοὺς διέποντας τὰς τύχας αὐτοῦ. Ἄλλ' ἡ ἀντίθεσις αὐτῆ δὲν φαίνεται ἡμῖν ὅσον εἰς τοὺς ξένους ἀνεξήγητος. Τὸ ἔθνος ἡμῶν ὑφίσταται ἀκόμη πολιτικὴν τινα ζύμωσιν, καθ' ἣν τὰ ἀκαθαρότερα στοιχεῖα ἀνέρχονται καὶ ἐπιπέουσιν ἐν εἰδει ἐξαφρίσματος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας· ὁ τοιοῦτος ἀφρὸς κατέχων, κατὰ τοὺς νόμους τῆς φυσικῆς, τὰ ἀνώτερα στρώματα, θέλει κυβερνᾶ, φλυαρεῖ καὶ κλέπτει ἀσυστόλως ἐν Ἑλλάδι, μέχρις οὗ τελειώσει ἡ ζύμωσις καὶ λάβῃ ἀνά χειρας ὁ λαὸς τὴν μεγάλην ἐξαφριστικὴν κουτάλαν.

ΘΕΟΤΟΤΜΗΝΣ.

Περὶ τῆς ἀκτῆς ταύτης μόνον καλὰ ἔχομεν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ εἰπώμεν. Διὰ τῶν φροντίδων τοῦ μηχανικοῦ τῆς Ἑταιρίας ἡ γῆ κατέστη στερεὰ ὑπὸ τοὺς πόδας· ὁ δὲ οὐρανὸς (ἀνεξαρτήτως ὑποθέτομεν τῶν φροντίδων τούτων) παρέστησε κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἐκθιμῶν θεατῶν ἀληθῆ μετεωρολογικὸν ἄτλαντα

παντὸς κλίματος καὶ πάσης ζώνης τοῦ ἡμετέρου πλανήτου. Τὴν παρελθούσαν μάλιστα τρίτην ἢ ἐν οὐρανῷ παράστασις ἦτο ὄντως μοναδικὴ καὶ ἐξαισία. Ἐν διαστήματι ὀλίγων ὥρων εἶδομεν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς ἡμῶν κοπάδια μαύρων συννέφων χορευόντων ἀτάκτως περὶ σελήνην χλωμὴν ὡς τὴν φωτίζουσαν τὰς νεφελήτους ἀκρωθείας τοῦ Ἰουσιάνου· ὀλίγον μετέπειτα ἤρχισεν νὰ καταπίπτῃ λεπτὴ βροχὴ ἀπὸ μολυβδοχρόου ἀγγλικοῦ στερεώματος· μετ' οὐ πολὺ ἡ σελήνη ἐξῆλθε καὶ πάλιν ἐκ τῶν παρασηκηνίων τοῦ οὐρανοῦ λάμπουσα ἀμυδρῶς ἔπισθεν νεφῶν γαλακτοχρόων, ὡς τὸ πρόσωπον χανουμισσῆς ὑπὸ τὰς πτυχᾶς τοῦ ριασμακίου. Μεταβληθείσης καὶ αὐτῆς τῆς σκηνογραφίας, ὁ θεατὴς μετεκομίσθη αἴφνης εἰς Ὀλλανδίαν, ὑπὸ θόλον βαρὺν καὶ χαμηλόν, ποικιλλόμενον ὑπὸ νεφῶν συμπεφυμένων καὶ σκοτεινῶν, ὡς αἱ περίοδοι τοῦ σοφοῦ τῆς Ὀλλάνδας κ. Κόντου. Μετὰ ταῦτα ἐληξεν ἡ οὐρανία παράστασις, καὶ ἀφοῦ περιήλθομεν πάντα τὰ κλίματα τῆς ὑδρογείου εὐρέθημεν καὶ πάλιν εἰς Ἀθήνας, ὑπὸ τὸν συνήθη ἀνέφελον θόλον φωτίζομενον ὑπὸ τοῦ ἐμπνεόντος ἀναμασσήματα εἰς τοὺς ποιητὰς ἡμῶν συνήθους ἀργυροῦ δίσκου. Ἀλλὰ καὶ ἡ τελευταία αὕτη σκηνὴ ἐφάνη ἡμῖν ὡς ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τοσοῦτον ὠραία, ὥστε βλέποντες περὶ ἡμῶν πλείστους ξένους διπλωμάτας καὶ ἀξιωματικούς, ἠπορήσαμεν τίνι τρόπῳ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ ἔχοντες στρατοὺς καὶ θωρακωτὰ, δὲν σπεύδουσι νὰ ἐγκατασταθῶσιν ἀνθ' ἡμῶν ἐν τοιοῦτῳ παραδείσῳ, πρὶν λάβῃ καιρὸν νὰ συμπληρώσῃ τὰς μελετωμένας αὐτοῦ παρασκευὰς ὁ κ. Κουμουνδούρος.

Καταβαίνοντες ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν θέλομεν εἰπεῖ ὀλίγιστα τινα καὶ περὶ τοῦ θεάτρου. Τὸ μελόδραμα «Puritani» εἶναι μουσικὸν ἀριστούργημα τὸ ὅποιον δὲν ἀρέσκει ἡμῖν πολὺ, οὐδὲν ἄλλο ἢν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους εἰμὴ ἐρωτικὸς στεναγμὸς διαρκῶν τρεῖς ὀλοκλήρους ὥρας, ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου ἱλαροῦ ἐπεισοδίου ἢ ποντικοῦ τρώγοντος τὸν μανδύαν τῆς Βασιλίσσης, ὡς ἐν τῷ Ρουῆ-Βλάς. Ὁ Βελλίνης εἶναι ὁ ἁμαρτίνος τῆς μουσικῆς, εὐαίσθητος, μαλακὸς καὶ τρυφερὸς ὡς καρδίᾳ μαρουλίου, προξενῶν ὅμως ἐπὶ τέλους αἰσθησὶν ὁμοίαν ὡς ἂν ἐπνίγετό τις εἰς ὠκεανὸν γάλακτος γλυκυτάτου.

Ἡ νέα οὐρανία ἔχει φωνὴν ὀλιγίστην μὲν, ἀλλὰ τοιαύτην ὥστε πολλοὶ ἀκροαταὶ ἐκλείουσι λυπούμενοι ὅτι δὲν ἔχει περισσοτέραν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἡ κυρία Dornay φαίνεται ἐπίτηδες πλασθεῖσα ἵνα ὑποκριθῇ τὸ πρόσωπον κουριζάνας. Οὐδέποτε ἐν Ἑλλάδι εἶδομεν πατοῦν τὰς θεατρικὰς σανίδας τοιοῦτον ἄθροισμα καθαριότητος, κομψότητος καὶ ὄντως ἀριστοκρατικῆς περὶ τὸ ἔνδυμα ἀφελείας. Ἐκ πρώτης ὕψεως ὁ βλέπων αὐτὴν εἶναι βέβαιος

Ἰγνατίεφειον Βατερλώ.

ὅτι πλύνεται τρίς τῆς ἡμέρας δι' ὕδατος τῆς Καισαριανῆς καὶ ἄρωμα μεταχειρίζεται τὸ white-rose καὶ ἔχει τὸ patchouli. Κάλλιστα δὲ ἔκαμεν ἡ ἐπιτροπὴ μὴ ἀναθέσασα τὸ πρόσωπον *πουριτάνας* εἰς Ἰταλίδα.

Ὁ κόριος δξύφωνος ἔχει ἀπ' ἐναντίας οὐ μόνον καλὴν, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρὰν φωνήν. Δυστυχῶς ὅμως ἡ φωνὴ αὕτη περιέχεται ὡς γενναῖος οἶνος ἐντὸς ἀκόμφου κοντοπιθάρου. Ἡ περὶ τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν στάσιν καὶ τὰς κινήσεις ἀπειροκαλία τοῦ ἀξιολόγου τούτου ἀοιδοῦ εἶναι τοσαύτη, ὥστε πάντες οἱ θεαταὶ παρετήρησαν ὅτι ἐξαιρετικῶς μελομανῆς πρέπει νὰ ᾔτο ἡ Ἑλβίρα, ὥστε νὰ προτιμήσῃ τοιαύτην μουσικὴν ταμβακοθήκην τοῦ ὄντως gentleman κατὰ πάντα Ριχάρδου τοῦ βαρυτόνου.

Τὰς κυρίας τοῦ χοροῦ, κλείων τις τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ φράσων τὴν ρίνα ἂν τύχη πλησίον αὐτῶν ἐν τῷ βαγονίῳ, δύναται νὰ εὐρῆ ὑποφερτάς.

BORPEΑΣ.

Πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἀξιότιμου κ. Σαριπόλου ἠναγκάσθη ἡ ἀστυνομία ἕνεκα λόγων δημοσίας ὑγιεινῆς ν' ἀνοίξῃ βαθρὸν ὀχετόν.

Πατὴρ πολυμελοῦς γενεᾶς, ἀνηκούσης εἰς τὸ ὠραῖον φύλον, πληροφορηθεὶς ὅτι κατὰ τὸν προχθεσινὸν *berger* αἱ κυρίαὶ εἰσῆρχοντο, ἐχόρευον καὶ ἐδείκνουν ἀπληρωτῶς, ὡς ἐν τοῖς δημοσίοις χοροῖς, ἀνέκραξε βαρυθυμῶν: «Ἄν τὸ ᾄξευρα ἐγκαίρως θὰ ἔσταλνα τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ ᾄξῃ μου κορίτσια».

Ὁ ἀξιόλογος ἡμῶν ἀστυνόμος, εἰς δὴ δ κ. Τρικοῦπης ἐνέπνευσεν ἀγάπην πρὸς τὰ ἀγγλικά ἔθιμα, ἐκδίδει ὅσον ἐὺ τῷ ἀστυνομικῶν διάταγμα, δυνάμει τοῦ ὁποῖου οἱ ἀδέσποτοι κύνες, ἀντὶ νὰ φονεύωνται δημοσίᾳ κατὰ τὸ γαλλικὸν σύστημα, θέλουσιν ἀπαγχονίζεσθαι κεκλεισμένων τῶν θυρῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἐνώπιον πέντε μόνον μαρτύρων ὡς οἱ ναῦται τῆς «Δένας».

Φοιτήτριάν τινα τοῦ Φαλήρου, εὐμορφον μὲν καὶ ἔξυπνον, ἄσκαρον ὅμως ὡς ἄγιον λείψανον, ἤκούσαμεν ὀρι-

ζομένην ὑπὸ ξένου τινὸς παρεπιδήμου ὡς ἀκολούθως: «C'est une très agréable causeuse, sur laquelle il serait incommode de s' étendre».

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν τῇ γαλλικῇ σχολῇ ἀρχαιολογικὴν συνεδρίασιν ἀντήχησεν ὁ ἀκόλουθος ἀξιολογημὸς νεογαλλισμῶς: «Il existe des tombeaux qui ont le derrière peint.»

ΖΕΦΥΡΟΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Ἄν ἤλπίζον ὅτι νεοελληνισμοὺς χειροτέρους τῶν τοῦ Βήρωνος καὶ τῆς Χελιδόνας θὰ μᾶς ἐφιλοδώρει τὸ Ἀθηναίων σύγγραμμα περιοδικῶν σπουδαίων ἐκδιδόμενον τῇ συμπράξει πολλῶν λογίων καὶ ἰδία καθηγητῶν. Ἐν τῷ τελευταίῳ του τεύχει ὑπάρχει διατριβὴ *Περὶ* τῆς καταστάσεως τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Ῥωσικοῦ ὑπὸ τινος Ν. Κ., ὅστις πρὸς τιμὴν τῆς θεολογικῆς σχολῆς ἐλπίζομεν ὅτι δὲν εἶναι ὁ καθηγητὴς καὶ ἀρχιμανδρίτης Νικηφόρος Καλογεράς.

Ἐν ταύτῃ ἀπαντῶμεν πρὸς ἄλλοις πολλοῖς καὶ τοὺς ἔξῃς τρεῖς μαργαρίτας:

Ἡ γνωστὴ πόλις τῆς Καμπανίας Ὑδροῦς, τὸ σημερινὸν *Otranto*, ὀνομάζεται ὑπὸ τοῦ μεταφραστοῦ Ὑδρός».

Τὸν γνωστότατον πάπαν Κάλλιστον τὸν Γ' ὁ μεταφραστὴς μεταβαπτίζει Καλήκστον.

Μανθάνομεν δὲ καὶ ὅτι ἐν καιρῷ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ Μωάμεθ, ἐν Ἀθήναις ἦν ἐγκατεστημένη ἡ δημοκρατία τοῦ *Περικλέους*.

Θυμάσασθε καὶ οἰκτεῖράτε Κ. Συντάκτα. Δυστυχῶς δὲ τὸ Ἀθηναίων στέλλεται καὶ εἰς τὴν Ἑσπερίαν

Πρόθυμος Δουλὸς Σας.

Χαίρετε

Δ. ΠΑΡΑΠΟΝΕΜΕΝΟΣ.

Ὑπεύθυνος Συντάκτης ΚΟΣΜΑΣ ΦΛΑΜΙΑΤΟΣ.

ΤΥΠΟΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ